Spädbarnsfonden

Spädbarnsfondens medlemsblad nr 2, maj 2016

Innehåll:

Ledare	1
Dsitriktsamordnare i Gävleborg	2 - 4
Ny chef på Fns barnfond	5
Flera små barn kan räddas - GP	6 -7
Spädbarnsfonden 30 år	8-9
Årsmöte & Utbildningshelg	10-11
Nya översatta foldrar	11
Information	12

Ledare

Hej

I April i år var det 30 år sedan Spädbarnsfonden bildades som Föräldraföreningen Plötslig Spädbarnsdöd. Det var en av de första anhörigföreningarna mycket har hänt sedan dess. På 80-talet fanns inte alls samma möjligheter till stöd och i stor utsträckning fanns attityden kvar att det var bäst att glömma det som skett och blicka framåt. Man hade inte samma förståelse för hur viktigt det är få ta avsked på ett värdigt sätt och det hände fortfarande att föräldrar inte fick se sina barn efter förlossningen.

Dagens föräldrar är mer öppna för att bearbeta sorgen än äldre generationer. Vikten av att prata om förlusten blev tydlig när jag träffade en kvinna som förlorade en 1-årig son för 60 år sedan, hon och maken nämnde aldrig ens pojkens namn. När jag frågade henne om hon kunde tänka sig att vara med på en minnesstund tyckte hon fortfarande att det var för jobbigt efter så lång tid. Själv är jag så tacksam för de sex månader jag fick med min son och det känns så sorgligt att de inte fick samma möjligheter och deras sons liv blev helt bortkastat.

Även om vi har råkat ut för det värsta som kan hända en förälder har vi idag bättre förutsättningar att hantera det. Trots att jag gjort vad som helst för att min son skulle få leva vidare så har det ändå inneburit att jag fått många nya vänner, att dela en sån svår upplevelse skapar en stark samhörighet och gemenskap. Under dessa 30 år har tusentals föräldrar haft möjlighet att mötas i samtalsgrupper i Spädbarnsfondens regi och det värmer mitt hjärta att se att många fortsätter att träffas efter att gruppen är slut, vi behöver varandra.

Ett annat tillfälle till värdefull gemenskap är Spädbarnsfondens familjehelg där antalet deltagare slår rekord för varje år och till årets familjehelg som är förflyttad till Wiggersvik vid Kungshamn i Bohuslän har 170 deltagare anmält sig.

På 80-talet dog 125 barn om året i plötslig spädbarnsdöd och efter att man började lägga barnen på rygg gick antalet ner till en femtedel. Vad gäller barn som dör i magen så har det däremot inte skett några förbättringar under åren och Sverige ligger efter alla de andra nordiska länderna i statistiken. Spädbarnsfonden samlar in och donerar pengar till forskning på området och vi försöker förmå politikerna att prioritera frågan. Förhoppnings kan vi se en minskning av antal döda barn under de kommande 30 åren.

Med önskan om en fin sommar

Henrik Ahlstrand
Ordförande Spädbarnsfonden

Att vara distriktsamordnare – Intervju med DS i Gävleborg

Intervju med våra distriktsamordnare i Gävleborg.

I Gävleborg har vi två distriktsamordnare, Sophia Resare och Camilla Hansen. Här intervjuas de av styrelseledamot Patrik Granroth om vad det innebär att vara distriktsamordnare i Spädbarnsfonden.

Camilla Hansen till vänster och till höger Sophia Resare. I mitten står Julia Lyngmo. Bilden är tagen under en välgörenhetskonsert som Julia Lyngmo arrangerade i februari för att skapa uppmärksamhet kring spädbarnsdöd, för att hedra minnet av hennes lillasyster.

Berätta lite mer om dig själv? Varifrån du kommer och vad du jobbar med förutom DS-jobbet?

Camilla - *Jag är 30 år gammal, bor i ett rött hus på landet i en liten by utanför Sandviken, tillsammans med min sambo Tobias och vår son. För närvarande är jag föräldraledig men annars arbetar jag som förskollärare.*

Sophia - *Jag är 39 år och bor med min man Daniel och våra tre barn Othilia, Ossian och Sixten i en lägenhet mitt i centrala Gävle. Vi har också ett litet "extrabarn" i form av en energisk Jack Russell. Jag arbetar som lärare på en skola här i stan.*

När blev ni medlemmar i Spädbarnsfonden?

Camilla - *Blev medlem i Spädbarnsfonden 2015, men har sedan min dotter dog 2013 regelbundet skänkt pengar till spädbarnsfondens forskningsfond solvända.*

Sophia - *År 2000 förlorade vi vår son Ludwig och genom kuratorn på förlossningen fick vi information om föreningen och blev medlemmar omgående. Att bli medlem i föreningen och att få möta och prata med andra som förlorat sina barn blev livlinan för mig den första tiden.*

Vad fick dig att bli DS?

Camilla - *När jag fått distans från min egen sorg efter min förlorade dotter, så kände jag starkt att min erfarenhet var alldeles för dyr för att inte ta tillvara på genom att hjälpa andra. Jag ville så gärna göra skillnad, hjälpa andra, göra något. Idag är jag så glad att få vara en del av detta.*

Sophia - *När jag förlorade min son Ludwig började jag omgående i en samtalsgrupp i Falun som spädbarnsfonden anordnade. Då hade jag lyckan att få träffa en av de personer som betytt mest av allt i mitt liv. Den personen heter Marie Ganters och är en riktig eldsjäl i föreningen.*

Hennes värme och omtänksamhet hjälpte mig i mitt sorgearbete. Marie blev min inspirationskälla och jag tänkte att om hon kunde vara en sådan levande och empatisk människa trots hennes erfarenheter av att förlorat sitt barn så ska jag också nå dit. Jag har Marie att tacka för så mycket men framförallt för att hon visat mig hur jag som vill vara som DS och vad jag vill med detta hedersuppdrag som DS innebär. Sedan är det också så att det känns fint för mig att få göra detta för min son som dog, de barn jag har i livet kan jag visa kärlek och ge min tid men för Ludwig som dog kan jag inte göra det. Att engagera mig i spädbarnsfonden blir ett sätt att få "ge något till honom".

Vad är de största utmaningarna för en DS om vi tänker för er personligen?

Camilla - *Att känna mig nöjd med att "det vi gör är gott nog". Hela tiden känner man att man vill göra mer, mer, mer. Förändra, hjälpa, lösa allt.*

Sophia - *Jag håller helt med Camilla , ofta känner jag mig otillräcklig istället för att tänka på att det jag gör är bra. Det gäller att påminna sig själv och varandra om att detta är något vi gör ideellt och att vi inte kan göra mer än vårt bästa.*

Vad finns det för fördelar med att vara två DS?

Camilla - *Många! Att kunna bolla tankar med varandra, att utveckla idéer tillsammans. Att dela på ansvaret.*

Sophia - *Eftersom jag varit DS själv i några år innan så kan jag känna en otrolig skillnad nu när vi är två. Att ha någon att dela tankar och reflektioner med är det jag värdesätter mest med tvåsamheten. Rent praktiskt hinner vi med så mycket mer också och det är roligare att planera för aktiviteter när man har någon att dela det med.*

Hur läggs arbetet upp mellan er två?

Camilla - *Jag tycker att vi kompletterar varandra jättebra. Nu är jag väldigt ny som DS och Sophia har sån erfarenhet och koll, men jag rycker i de trådar jag kan.*

Sophia - *Att få in Camilla som DS är fantastiskt. Hon är otroligt driven, vill mycket och har många idéer. Min upplevelse är precis som Camilla säger att vi kompletterar varandra bra. Vi har ett "öppet klimat" mellan oss och ibland fixar hon och ibland jag, okomplicerat på ett positivt vis.*

Hur ser det ut i ditt distrikt, vad har ni för kommande aktiviteter?

Camilla - *Som sagt är jag ny DS, men vi håller för närvarande på och planerar en pärlkväll för drabbade föräldrar. Vi tror att det är ett enkelt sätt för många att våga sig på en träff utan krav. Träffen gör kanske flera uppmärksamma att vi finns, och drabbade familjer kanske finner varandra och även får chansen att berätta om sina historier om man vill.*

Sophia - *Vi är precis i startgroparna för att få igång ett fungerande distriktsarbete och det känns mycket spännande. Vi börjar som sagt med en pärlkväll nu under våren och hoppas att inom kort även ha en samtalsgrupp, detta är vårt mål just nu.*

Hur skulle ni vilja utveckla ert distrikt?

Camilla - *Vi pratar om att starta samtalsgrupper, och funderar just nu över om det ska vara för drabbade föräldrar tillsammans, mammagrupp, pappagrupp eller kanske "gravid-igen grupp".*

Sophia - *Förutom att starta med samtalsgrupper så skulle jag önska att vi inom spädbarnsfonden lyckas nå ut till de föräldrar som förlorar sina barn och som inte har svenska som modersmål. Där har vi något att arbeta med som förening. Just i detta nu skapas nya broschyrer på andra språk än svenska från spädbarnsfonden och det är en början. Alla föräldrar måste få samma möjlighet till vår förening oavsett språk eller geografiskt område och det är något som jag vill kämpa lite extra för.*

När folk frågar er om vad Spädbarnsfonden är, hur skulle ni beskriva detta för dem?

Camilla - *En fruktansvärt viktig organisation som arbetar för att stödja drabbade familjer på olika sätt, och även bidrar forskningen kring spädbarnsdöd.*

Sophia - En förening som finns till för föräldrar och deras anhöriga när de förlorat sitt lilla barn. Att vi är en förening helt byggd av föräldrar som själva förlorat sina barn. Vi bidrar även med forskningspengar vilket är otroligt viktigt och angeläget framförallt med tanke på att antalet barn som dör i magen inte sjunker…….

Vad vill ni säga till de som funderar på att bli mer aktiv, vad skall man tänka på? Några bra tips?

Camilla - *Jag vill bara säga, tveka inte- det är fantastiskt att känna att man gör något så viktigt. Men jag tror att det är väldigt viktigt att man har kommit en bit i sin egen sorg och fått distans, så man inte stjälper sig själv.*

Sophia - *Det är viktigt, tror jag, att inte gå in med för stora krav på sig själv. Att "bara" finnas som medmänniska och att våga möta sorgen räcker långt i arbetet som DS. Precis som Camilla säger så tror jag att man bör ha kommit en bit i sitt eget sorgearbete då jag som DS ska finnas för den personen jag möter och inte låta min egen historia ta över. Att vara lyhörd är viktigt i arbetet och det är svårt, nästintill omöjligt, att vara det om man inte bearbetat sin egen sorg, tror jag.*

Distriktsamordnare:
Sophia Resare & Camilla Hansen

Kontakt:
gavleborg@spadbarnsfonden.se

Hemisda:
www.spadbarnsfonden.se/gavleborg

Facebook:
Spädbarnsfonden Gävleborg

Svensk professor ny chef vid UNICEFS hälsoavdelning

Stefan Swartling Peterson är professor i global hälsa vid Uppsala universitet och ny chef för FN:s barnfond, UNICEF:s, hälsoavdelning i New York. Så här berättar Stefan om sitt nya jobb och de globala utmaningarna kring spädbarnsdöd.

Vad är din roll på UNICEFs hälsoavdelning? Vilka är dina första intryck av nya jobbet efter några månader i New York?
Jag är chef på UNICEFs hälsoavdelning i New York, som har 90 medarbetare här, och via regionalkontor representation i 150 länder världen runt.

UNICEF är en stor organisation där mycket händer. Som ny i organisationen är det mycket att sätta mig in i. Min kollega och vicechef Luwei Pearson har dock varit 18 år på UNICEF, så hon är ett bra stöd.

Vad önskar du förbättra och förändra genom ditt arbete på UNICEF?
Jag vill bidra till att vi får styr på hälsofrågorna genom de nya milleniemålen, så de inte tappas bort. Hälsa är ju både en förutsättning för, och ett resultat av hållbar utveckling.

Fler än 2,6 miljoner barn dör varje år i sin mammas mage. Vilka anser du är de största utmaningarna för att rädda fler spädbarns liv såväl innan födseln som efter förlossningen?
En av de stora utmaningarna är att få kvalitet på graviditets-, förlossnings- och nyföddhetsvården, vilket nu är den stora frågan i allt fler länder, såväl i Asien som Afrika, när dödligheten sjunkit hos de äldre barnen. Det handlar inte bara om de alldeles för många barn som räknas i statistiken, utan de uppskattningsvis 2.6 miljoner dödfödda barnen. Hälften av dem är så kallade “fresh stillbirths”, dvs. de var vid liv när förlossningen påbörjades. Det krävs alltså bättre mödra-, förlossnings- och nyföddhetsvård.

Vi har länge talat om att komma till vårdinrättning för att föda barn, hellre än hemförlossning. Allt fler kvinnor kommer nu, men med min erfarenhet från Östafrika blir inte utfallet bättre. Alltså måste vi förbättra kvaliteten på vården, vilket kräver att vi arbetar på hälsosystemet, så att rätt saker, vatten, utbildad och handledd personal mm finns på plats. Och att detta sätts samman på rätt sätt så det blir vårdkvalitet av de enskilda delarna.

Vilka är de viktigaste globala framstegen som sker vad gäller spädbarns och mödrars hälsa?
Mycket av det som behöver göras nu är inte strikt medicinskt. Den viktigaste framgångsfaktorn globalt nu tror jag är att allt fler flickor går i skolan allt längre. Inte bara ger det kunskap och utveckling, det skjuter också upp åldern för giftemål och barnafödande. Sen finns mycket att göra vad gäller attityder och förhållningssätt till dödföddhet. Förlusten av ett barn vid förlossning är inte något som det talas om i många länder, vare sig i familjen eller bland sjukvårdspersonal. Det måste förändras för att få till en förbättring.

Spädbarnsfonden fyllde 30 år 12 april 2016!

Med anledning av det, så skickade Spädbarnsfonden ut ett pressmeddelande till landets största tidningar. Vi vill gärna synliggöra föreningens viktiga arbete och för att öka uppmärksamhet och synliggöra frågan för fler. Göteborgs Posten valde att ta med vår artikel den 7 maj. Läs artikeln i sin helhet nedan.

Fler små barn kan räddas

Nollvision. Mer forskning, information och kunskap behövs för att fler barn ska kunna räddas. En nollvision för spädbarnsdöd vore självklar, skriver Henrik Ahlstrand.

Trots de stora medicinska framsteg som sker inom svensk hälso- och sjukvård har antalet dödfödda barn i Sverige inte minskat på 20 år. Att våra grannländer har lägre dödstal visar att fler barn kan räddas. Sverige kan bättre, skriver Henrik Ahlstrand, Spädbarnsfonden.

Att mista sitt barn är det värsta som kan hända för en förälder. En del av dig själv går förlorad. Utöver den ibland outhärdliga smärtan, kan föräldrarna också få möta en omgivning som saknar förståelse och förmåga att hantera den tragedi som utspelar sig. Tyvärr möter cirka 1 400 föräldrar den grymma verkligheten varje år.

Varje år mister omkring 450 barn sitt liv strax innan födseln, ytterligare cirka 200 barn dör innan de fyllt ett år. Trots de stora medicinska framsteg som sker inom svensk hälso- och sjukvård har antalet dödfödda barn inte minskat på 20 år. Att våra grannländer har lägre dödstal visar att fler barn kan räddas. Sverige kan bättre.

Ta helhetsgrepp

Fler barn kan räddas. I dag saknas en nationell strategi för att minska dödstalen. Mer forskning, information och kunskap behövs. Spädbarnsfonden anser att Socialstyrelsen borde ta ett helhetsgrepp och göra en nationell kartläggning av spädbarnsdöden för att sedan arbeta fram en handlingsplan. Landstingen behöver samarbeta, analysera och se över sina rutiner och arbetssätt för att rädda fler små barns liv och bättre bemöta föräldrar som förlorar sina barn.

Goda resurser till mödra- och förlossningsvården är självklart en grundförutsättning för att barnmorskor ska få tillräckligt med tid för varje mamma och barn. Spädbarnsfonden ser med oro på de neddragningar och platsbristen som förekommer i delar av landet. Det kan i värsta fall få förödande konsekvenser och bör tas på största allvar.

Nollvision en självklarhet

I april fyller Spädbarnsfonden 30 år. I tre decennier har vi som ideell förening gett stöd till föräldrar och familjer som mist barn under graviditeten eller under barnets första levnadsår. Att träffa andra föräldrar med liknande erfarenheter är för många ett ovärderligt möte som kan möjliggöra en hjälp i den livslånga sorgen. I samtalsgrupper får föräldrarna möjlighet att bearbeta sin sorg och dela den med människor som förstår. Trots att de dödfödda barnen sällan uppmärksammas är de inte glömda.

Spädbarnsfonden menar att det vore självklart att Sverige antog en nollvision för spädbarnsdöd. En tydlig vision kan skapa förutsättningar till ett strukturerat arbetssätt för att rädda flera barn. En nollvision för spädbarnsdöd vore en tydlig signal om att vi inte accepterar att dödstalen inte minskar. Sverige kan bättre.

Henrik Ahlstrand

Ordförande Spädbarnsfonden

Spädbarnsfonden 30 år, en betraktelse.

En kall vinterdag i januari 1989 lyfte jag med darrande händer telefonluren och slog numret till Åsa Ljunggren Hase, dåvarande kontaktperson i Dalarna. Jag hade läst om henne och hennes familj i Landstingets personaltidning och visste att de förlorat sitt barn på samma sätt som jag och min familj gjort. Hjärtat bultade och jag var väldigt nervös. Jag minns det som igår vilken lättnad det var när hon svarade och vi möttes där i luren. Äntligen någon som förstod precis hur det var att mista ett litet barn.

Det var just detta behov av att få möta andra, som mist sina små barn, som samlade familjer från hela Sverige den 12 april 1986 då Föräldraföreningen Plötslig Spädbarnsdöd bildades.

Ingela Bendt som förlorat sin dotter Maya i november 1984 och sin son Olle på midsommardagen 1985 hade varit över till England och besökt en liknande engelsk förening och där träffat föräldrar som mist barn. Detta ledde till ett inslag i radioprogrammet Barntillåtet, om att förlora barn, som sedan sändes i december 1986. I ett senare program intervjuades barnläkaren och professorn Hugo Lagercrantz där han bland annat berättade att de skulle ha en informationsträff om plötslig spädbarnsdöd på Karolinska sjukhuset.

Till den här träffen kom det cirka 60 personer från Luleå i norr till Malmö i söder. De hade alla mist sina barn och lyssnat till radioprogrammet. Detta blev avstampen till att vår förening bildades och det blev början på Spädbarnsfondens resa. Tänk på att det inte fanns internet på den här tiden utan vi var helt beroende av våra fasta hemtelefoner, vanliga snigelposten och det vi fick veta via tidningar, radio och TV.

Detta att ha mist ett litet barn var som en ickehändelse i vårt samhälle men fick nu plötsligt ett ansikte. Röster höjdes och som en av grundarna, Ingela Bendt, sa; vi bröt ett tabu, detta att man inte pratade om att spädbarn kunde dö. Ingela berättar att hon satt i telefon i princip dygnet runt det första halvåret och det var mer eller mindre ett heltidsjobb.

När jag fick frågan om jag ville ställa upp som kandidat till ordförandeposten 1998, något jag ödmjukt tackade ja till, så var min bestämda uppfattning att namnet måste ändras för att inkludera alla som mist ett litet barn, oavsett hur barnet dog. Efter ytterligare ett årsmöte kunde vi klubba igenom det nya namnet Föräldraföreningen Spädbarnsdöd. Detta skedde vid ett extra årsmöte i Varberg den 12 juni 1999. Äntligen kunde alla medlemmar känna sig fullvärdiga oavsett om barnet hade dött i magen, i samband med förlossningen eller på annat sätt.

I mitt arbete som barnmorska och likaså i mitt arbete som kontaktperson i Dalarna blev det så tydligt för mig, det spelade ingen roll hur gammalt barnet var, om det dog i magen eller hade levt en tid, sorgen hos familjen var exakt densamma och vi kunde mötas i detta smärtsamma rum, oavsett.

Sakta men säkert byggdes föreningen upp med hjälp av alla medlemmar som med sina ideella krafter lade ner sin tid, energi och sina hjärtan i föreningen.
Vi har firat 10-årsjubileum i Kungsan med stort seminarium på Medborgarplatsen, vi har firat 15-årsjubileum med konserten Mitt i Livet på Scalateatern samt en fullproppad Storkyrka i Gamla stan, där vi höll mässan Vår ogråtna gråt som Ingela Bendt skrivit.

Vi har haft seminarier i hela landet, hösten 2006 var vi bl.a. i Sundsvall, Umeå och Luleå tre månader i rad.

På årsmötet i Stockholm den 16 oktober 2004 klubbades namnet Spädbarnsfonden igenom. Detta manifesterade vi med seminariet ”Spädbarnsfondens födelse” på Karolinska Institutet den 18 januari 2005.

Vi har under åren som gått anordnat samtalshelger, Stilla Dagar, familjehelger, minnesstunder, utbildningar för våra aktiva medlemmar, stöttat forskning kring spädbarnsdöd, varit med i radio och TV med jämna mellanrum, utbildat personal genom ett stort antal seminarier i hela landet, deltagit i konferenser med andra föreningar över hela världen samt haft konferenser med våra nordiska organisationer, varit med i organisationen Paraplyet tillsammans med Barncancerföreningen, Hjärtebarnsföreningen och föreningen Cystisk fibros och även bildat SAMS med vår systerförening VSFB.

Stödverksamheten har varit kärnpunkten för verksamheten och den hoppas vi kunna utveckla ännu mer de kommande åren.

Tack till er alla fantastiska människor som passerat Spädbarnsfonden under årens lopp! Utan er hade vi inte haft denna förening som fyller ett sådant viktigt syfte för alla familjer som drabbas av det värsta som kan hända, förlusten av sina älskade barn.

Tack till er alla fantastiska medlemmar som idag stöttar Spädbarnsfonden i vårt viktiga arbete!

Varma hälsningar

Marie Ganters,
aktiv medlem sedan 1989.

Föreningen hette tidigare Föräldraföreningen Spädbarnsdöd. Redan då fanns lövet med i logotypen.

Idag heter vi Spädbarnsfonden. Lövet är fortfarande med, fast i ett mer stiliserat format.

Det späda lövet symboliserar liv, det nyfödda barnet. Livets sköra början. Ett litet löv som seglar mot marken. Ett nytt litet löv på en gren. Lövet representerar Spädbarnsfondens verksamhet. Livets cykel.

Årsmöte & Utbildningshelg

Spädbarnsfondens årsmöte och utbildningshelg hölls på vackra Ersta Hotell och Konferens.

Den 12 – 13 mars hade Spädbarnsfonden sitt årsmöte på Ersta i Stockholm. I samband med årsmötet hade vi även en utbildningshelg för föreningens distriktsamordnare och aktiva medlemmar. 26 personer deltog under utbildningshelgen.

Klockan 13 på lördagen höll vi vårt årsmöte. Styrelsen kunde glädjande berätta att vi under 2015 återhämtat 2014 års negativa resultat. Känns väldigt roligt att föregående års arbete med ekonomin kunde ge avkastning. En del i detta arbete har varit att starta med våra seminarier igen. Under 2015 arrangerade vi två stycken och det är planen även för i år. Vi fick även ett ökad bidrag från Socialstyrelsen under 2015 Vilket också påverkat ekonomin positivt.

På programmet för utbildningshelgen under lördagen stod som nästa punkt en föreläsning av vår nya styrelseledamot , Mari-Cristin Malm. Hon berättade om sin forskning kring fosterrörelser, Fetal movements in late pregnany. Föreläsningen var mycket uppskattad och gav mersmak. Mari-Cristin var också en av föreläsarna under seminariet ”När ett litet barn dör” i nov 2015.

Vi hade en punkt som hette, ”Hur kan Spädbarnsfonden utvecklas?” vilket utmynnade i flera intressanta diskussioner. Främst pratade vi om hur vi skall nå ut till flera som kan behöva stöd. Speciellt till dem som av språkhinder inte förstår vår information på svenska. Vi berättade om vår folder ”Att förlora ett barn” som nu har översatts till flera språk, mer om det längre fram i medlemsbladet!

Vi efterlyser också en bättre underrubrik till vårt föreningsnamn, för att tydliggöra föreningens verksamhet, för dem som inte känner till oss. Vi hoppas på flera bra idéer och input och ser fram emot ett vinnande förslag.

På schemat låg även en kortare utbildning i vårt nya hemsideverktyg och vår nya nyhetsbrevstjänst. En kortare utbildning i samtalsmetodik följde. Vi pratade också om att skapa en mer omfattande kurs i samtalsmetodik för att ”certifiera” våra samtalsledare.

Alla samlades till gemensam middag med erfarenhetsutbyte på kvällen. Det är fantastiskt viktig att få mötas och prata om vår gemensamma vision och verksamhet. Utbildningshelgen
är en av de få tillfällen under året detta är möjligt. På söndagen gick vi igenom vår distriktsamordnarpärm, innehållet behöver uppdateras och vi fick in mycket bra förslag på textändringar.

Stort tack till alla som deltog både på årsmötet och under utbildningshelgen!

Nya översatta foldrar

Vi har länge känt att vi vill kunna nå ut och hjälpa fler föräldrar som förlorat ett barn. En anledning att vi inte har kunnat nå alla är att vi inte alla pratar samma språk. I år, vårt jubileumsår, har vi i alla fall kommit en liten bit på vägen. Vår folder ” Till dig som mist ditt barn” har precis översatts till flera andra språk. Vi har valt språk i samarbete med företaget Transvoice (Stockholms Tolkförmedling AB), som givit oss rådet att välja;

- Engelska
- Arabiska
- Somaliska
- Persiska
- Dari
- Sorani

Översättning och layout av de nya foldrarna är snart klar. Vi hoppas kunna börja distribuera de första foldrarna till Universitetssjukhusen innan sommaren. Foldrarna kommer även att finnas på vår hemsida att ladda ner. Foldrarna kommer även att märkas med vilket språk de är översatta till, för att underlätta för den vårdpersonal som delar ut dem till föräldrarna.

Information

Skicka in eget material

Till sist vill vi uppmana alla som vill, att bidra med material till kommande medlemsblad, vår tidning Magasinet, hemsidan och sociala medier. Det kan handla om dikter, en text om ett ämne eller händelse. Ni kanske träffas privat efter samtalsgrupper och vill dela med er om dessa möten.

Inspirera gärna andra medlemmar och läsare till aktiviteter!
Allt material tas emot, men kanske inte kommer med i just nästa medlemsblad. Vi kanske tycker att ert material passar bättre till hemsidan eller Magasinet. Maila gärna material till redaktion@spadbarnsfonden.se på löpande basis.

Vill du bli aktiv?

Funderar du på att själv bli en aktiv medlem eller vill veta mer vad ett distriktsamordnaransvar innebär? Kanske har det gått ett tag sedan du förlorade ditt barn och nu vill du erbjuda nydrabbade stöd i form av samtal? Då kan du bli kontaktperson eller stödfamilj. Det finns flera sätt att vara aktiv i Spädbarnsfonden. Kontakta oss gärna för mer information. kansliet@spadbarnsfonden.se

Vi söker särskilt nya aktiva till dessa distrikt:

Kronoberg, Skåne, Blekinge, Östergötland, Jämtland, Jönköping Norrbotten, Västernorrland.

Kommande aktiviteter

Jubileumsåret 2016:

11-14 augusti, Familjehelg på Wiggersviks camping, Kungshamn
18 oktober, Seminarium, Barn i kris, sorg och flykt, Stockholm
18-20 nov, Stilla Dagar, Ekerö
November, Seminarium, När ett litet barn dör, Karlstad
November, Jubileumsutgåva av Magasinet

Företagsvän 2016:

Tassar Av Stål
hunddagis
hundkurser

www.tassaravstal.se
Ett hunddagis med hundkurser på Södermalm i Stockholm.

Spädbarnsfonden
Stigbergsliden 18
414 63 Göteborg

031-387 57 57

Allmänna frågor:
kansliet@spadbarnsfonden.se

Ekonomi & administration:
administration@spadbarnsfonden.se

www.spadbarnsfonden.se

Swishnummer: 123 089 81 55
(vid gåva ange tex: minnespåse, Forskning eller stöd)

PG: 90 02 12-2

90 KONTO SVENSK INSAMLINGS KONTROLL